

ת"פ 34389/04/11 - מדינת ישראל נגד זילפה בר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 34389-04-11 מדינת ישראל נ' בר
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד שרון אדרי נגד זילפה בר
הנאשמת	ע"י עו"ד טלי חזום

הכרעת דין

כללי

1. המדינה מייחסת לנאשמת עבירה של חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 ה' לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. התביעה טוענת כי ביום 04/06/10 סמוך לשעה 01:18 ברחוב דובנוב 34 בחולון שרטה הנאשמת את רכבו של אברהם אביב (להלן: "המתלונן"), לאורכו בשני צדדיו.
3. הנאשמת כפרה במיחוס לה בכתב האישום וטענה כי המתלונן מתנכל לה וכי תלונותיה נגדו לא זוכות לטיפול נאות מצד המשטרה.
4. אין ספק שבאותה תקופה היתה מערכת יחסים מתוחה בין הנאשמת למתלונן וכי הוגשו תלונות הדדיות ע"י הצדדים.
5. המתלונן התקין מצלמות אבטחה סמוך לביתו והראיה העיקרית בתיק זה הינה סרטי האבטחה ומשמעותן.
6. הסנגורית טענה בתחילת הדיון כי למרשתה עומדת טענת הגנה מן הצדק כיוון שבעקבות תלונותיה המתלונן לא הועמד לדין.

מהלך הדין

6. מטעם התביעה העיד שכנו של המתלונן, מר אבי בן ששון, שזומן למשטרה וזיהה את הנאשמת כמי ששורטת את רכבו של המתלונן.
7. המתלונן העיד כי נוכח בעיות רבות שהיו לו עם המתלוננת הוא התקין מצלמות והעביר למשטרה את הסרטים שצולמו בליל הארוע.
הוא אישר כי אינו יכול לומר אלו שריטות נגרמו ב- 04/06/10.
8. הנאשמת סירבה להשיב לרוב השאלות בחקירתה במשטרה. היא הכחישה כי שרטה את רכבו של המתלונן והוסיפה כי המשטרה סימנה אותה כעבריינית וכי אין לה אמון במשטרה.
כשהוצגו בפניה הצילומים מליל הארוע היא מסרה (ת/3) "אין לי מה להגיד, מה שיש לי להגיד אגיד בבית המשפט".
9. החוקר שחקר את הנאשמת, מר יצחק בן הרוש, מסר בחקירתו הנגדית כי טעה בתאריך שציין באזהרה לגבי היום בו הנאשמת שרטה את רכב השכן שלה.
10. הנאשמת הגישה שני מכתבי תלונה נגד השכן שלה. המכתב הראשון (ת/3א) הובא על ידה למשטרה ביום שנחקרה באזהרה. שני המכתבים מייחסים למתלונן איומים והצקות וכן פגיעות שונות במתלוננת.
11. בעדותה בפני מסרה הנאשמת כי המתלונן הטריד אותה מינית, איים עליה, גרם נזק לרכבה והגיש נגדה תלונות רבות לא מבוססות.
לגבי מה שנראה בסרט האבטחה, אישרה הנאשמת כי רואים אותה ואת כלבה. היא ציינה כי ייתכן והרצועה של הכלב נתפסה במראה ולכן היא הסתובבה ליד רכבו של השכן.

הערכת העדויות

12. אין ספק כי יש יחסים מעורערים מאוד בין המתלונן לנאשמת.
השאלה המצריכה הכרעה בתיק זה הינה האם יש בו ראיות להוכיח כי הנאשמת גרמה בזדון נזק לרכבו של המתלונן.
13. צפייה בסרט (ת/6) מלמד באופן ברור כי הנאשמת עוברת מצדו האחד של הרכב כשהיא צמודה אליו

עם תנועת שריטה לצדו השני ועושה תנועה דומה.

אין כל רמז לכך שרצועת כלבה של הנאשמת נתפס במראה.

לאלה יש להוסיף את גרסתה הכבושה של הנאשמת בפניי, את סירובה להשיב לשאלות בחקירתה ואת דבריה שמעולם לא הועלו בעבר, לפיהם המתלונן ניסה לבצע בה מעשה מגונה.

14. המתלונן היה מספיק הגון, למרות כעסו הרב כלפי הנאשמת, כשציין כי הוא לא יכול לקבוע אלו שריטות נגרמו באותו לילה.

15. לאחר שבחנתי את מכלול הראיות אני מרשיע את הנאשמת בעבירה שיוחסה לה בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ד, 13 יולי 2014, במעמד הצדדים